

ಎಸ್. ದಿವಾಕರ್

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೋಮತ್ವನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿವಾಕರ್ ತಮ್ಮ ಅನ್ನೆ ಬರವಣಿಗೆಯಂದ ಕನ್ನಡ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾತ್ರಾದವರು. ನಷ್ಟಿಕೆ, ಕಾವ್ಯ, ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಅಂಕಣ ಬರಹ, ಭಾಷಾಂತರ, ಸಂಪಾದನೆ ಇವಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಅವರು, ಅವರು ಸ್ವಿಂಗಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದ್ದನ್ನು, ಮಹತ್ವವಾದುದ್ದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಿರ್ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ದಿವಾಕರ್ ತಮ್ಮ ಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿರಾವಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದವರು. ಅವರು ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಸಮಕಾಲೀನ, ಯುವ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿವೆ.

‘ನುಢಾ’, ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿ’ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಅಮೆರಿಕನ್ ಕಾನ್ಸುಲೇಟ್‌ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಪಾದಕರಾದಿದ್ದರು. ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು: ‘ಇತಿಹಾಸ’, ‘ಎಲ್ಲಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ ಈ ಉರಿಲ್ಲಿ’, ‘ಅಯ್ಯ ಕರ್ತೆಗಳು’ (ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು), ‘ಆತ್ಮಯೋಗಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಫೋನು’, ‘ಕೃಷ್ಣಲೀಲೆಯಂದ ರಾಮರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ’ (ಪ್ರಬಂಧಗಳು), ‘ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಸ್ತರ’ (ವಿಮರ್ಶೆ ಲೇಖನಗಳು), ‘ಪಂಡಿತ ಭೀಮನೇನ ಜೋತಿ’ (ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ), ‘ಕಥಾಜಗ್ಗು’, ‘ಜಗತ್ತಿನ ಅಶಿಸಣ್ಣ ಕರ್ತೆಗಳು’, ‘ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು’, ‘ಹಾರಿಕೊಂಡು ಹೋದವನು’ (ಅನುವಾದಿತ ಕಥಗಳು), ‘ವೆನಿಸಿನಲ್ಲಿ ನಾವು’, ‘ಹಳ್ಳಿ’, ‘ಪೋನ್ನೆಮ್ಮಾನ್’ (ಅನುವಾದಿತ ಕಾದಂಬರಿಗಳು), ‘ಮಾಸ್ಪರ್ ಬೀಲ್ಡರ್’ (ಅನುವಾದಿತ ನಾಟಕ), ‘ಶತಮಾನದ ಸಣ್ಣ ಕರ್ತೆಗಳು’, ‘ಸಣ್ಣ ಕೆತ್ತ 1983’, ‘ಕನ್ನಡ ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಕರ್ತೆಗಳು’, ‘ನಾದರ ನವರಿತ’, ‘ಬೆನ್ನ ಆಫ್ ಕೇಫ್’ (ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು). ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿ’ ದೀಪಾವಳಿ ಕಥಾಸ್ವರ್ಥದ್ವಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಥಗಳು ಮೂರು ಬಾರಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದಿದೆ ‘ಮೃತ್ಯುಂಜಯ’(1978), ‘ಕರ್ತೆಯು’(1979), ‘ಎಲ್ಲಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ ಈ ಉರಿನಲ್ಲಿ’ (1992). ದಿವಾಕರ್ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೇಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮನೋರೋಗದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲ ಅಥವಾ ಘಟನೆಯೊಂದರ ವರದಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವುದೂ ಸಣ್ಣಕರ್ತೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಣ್ಣಕರ್ತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಯಾಮಗಳಿವೆ. ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುವಂತೆ, ಕರ್ತೆಗಾರ ಯಾವುದಾದರೆಂದು ಮಾನವ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ನಡುವೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಯಾಮಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.”

ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಣ್ಣಕರ್ತ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ನೈತಿಕ, ಮನೋಭ್ರಂಷಿಕ ಆಯಾಮಗಳಿಂದ, ‘ಮುಂದೇನು?’ ಎಂದು ಕುಶಾಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ನಿರೂಪಣೆಯಂದ ಓದುಗನನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಜಾಳುಜಾಳಾಗಬಹುದಾದ ತನ್ನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೊ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.